

Фотограф Светогорских отаца - (Douglas Alfred Demetrios Lyttle, 1919-2017)

Кроз векове сачувала су се имена великих православних иконописаца попут Емануела Панселиноса, преподобног Андреја Рубљова или код нас Зографа Лонгина, а у савремено време имамо и фотографе или светлописце који су од појаве фотоапарата 1825. године па до данас фотографисали многе савремене светитеље, као и светогорске монахе. Њихов допринос је огроман будућим нараштајима па и нашем приближавајући нам савремене светитеље који су били као и ми људи од крви и меса и који су својим подвигом унутар Свето-тајинског живота Православне цркве задобили Царство небеско. Један од њих је био и универзитетски професор Douglas Alfred Demetrios Lyttle који је имао тај благослов да фотографише велике светогорске духовнике од којих су поједини већ уведени у Диптих Светих Православне цркве попут Преподобног Јефрема Катунскијског.

Професор Douglas Alfred Demetrios Lyttle родио се 7. јула 1919 године у градићу Три Реке Мичиген недалеко од језера Мичиген у Сједињеним Америчким Државама. Родитељи Стефан и Рут били су протестанти, припадници Реформатске лутеранске цркве, отац Стефан је био професор и директор средње школе у Saginaw High. Млади Даглас је похађао Универзитет у Мичигену и ратне 1941. године је дипломирао на Хемијском факултету. Био је такође члан најстаријег Почасног америчког академског удружења ФБК (Phi Beta Карпа). Своју каријеру је започео у Фармацеутској индустрији као хемијски истраживач у једној од најстаријој америчкој фармацеутској

компанији Merck у Њу Џерсију да би затим наставио своју каријеру у Upjohn фармацеутској компанији у Мичигену.

Од раног детињства Даглас је гајио љубав према фотографији тако да одлучује раних педесетих година прошлог 20. века да напусти фармацеутску индустрију и да се повети професионалној фотографији отварајући своју фотографску радњу “Даглас Лит фотограф”. Огромно искуство које је имао као хемичар допринеће квалитету његових фотографија које је рекламисла његова супруга Маргарет, која је била задужена за менаџмент. Посветио се изради комерцијалних фотографија за познате националне компаније као и за Хумантарину асоцијацију Лутеранаца чијој је Цркви и сам припадао. С временом је постао и професор на Рочестеровом Институту за технологију на одељењу за Уметност и дизајн где је предавао предмет Уметничке фотографије у периоду од 1969. до 1984. године. За свој уметнички рад добио је престижно признање “Мајстор Фотографије” (Master of Photography) од удружења Професионалних фотографа Америке.

Поред многих уметничких дарова за разне жанрове фотографије највећи му је дар био фотографисање људских ликова. Непосредност у фотографисању људских личности извирала је из његове искрености и љубави ка човеку. Божијим промислом од 1972. године Даглас почиње да посећује Свету Гору и током својих 22 посете све до 1998. направио је око 50 000 фотографија. Фотографисао је како манастире и светогорску природу, тако и светогорске игумане, монахе, пустињаке од којих су већ поједини постали и светитељи Православне цркве. Плод његовог дугогодишњег рада је чувена књига фоторафија “Чудо на Манастирској Гори” (Miracle on the Monastery Mountain), која је издата 2002. године у Америци.

Бивајући на Светој Гори толики дуги низ година и сретајући се са великим светогорским духовницима попут Светог Старца Јефрема Катунскијског, Старца Арсенија, Игумана Хараламбија Дијонисијатског, Старца Јефрема Филотејског и Аризонског, духовне деце Преподобног Јосифа Исихасте, као и игумана Симонопетре Емилијана, нашег Хиландарског игумана Никанора, Протоса Хризостома Хиландарца потоњег Епископа Жичког, као и многих других великих светогорских духовника и подвижника, утицало је на професора Дагласа Лита да прими Православну веру, добивши на кршењу име Димитрије у спомен на Светог Великомученика Димитрија Солунског.

Као православни хришћанин професор Даглас био је активан члан Грчке парохије “Светог Духа” у Рочестеру у Америци, као појац, а сво искуство сусрета са светогорским монасима и општежитељним начином живота

пренео је како на своју многочлану породицу тако и на своје студенте на Рочестеровом институту које је окупљао око себе сматрајући их за своју духовну децу. Његова непосредност и искреност, а поврх свега топлина његовог осмеха отварале су људске душе па и светогорских монаха који најчешће избегавају фотографисање. Управо тај духовни однос између професора Дагласа и светогорских монаха допринео је духовној лепоти фотографија које су их изображавале и да та духовна лепота светогораца дотакне срца сви оних који их гледају да би се духовно преобразили у новог човека у Господу Исусу Христу.

Након упокојења своје прве жене Маргарите професор Даглас се оженио по други пут 1990. године са Вивијан која се упокојила 2013. године. Дочекао је дубоку старост од 98 година окружен својим трим кћерима Џудит, Џенет и Маршом које су му подариле 9 унука од којих је добио и 19 пранука. Своју богочежњиву душу испустио је у руке Божије 3. новембра /21. октобра 2017. године кад се по старом календару врши спомен на Преподобног Филотеја Дионисијатског у чијем је манастиру на Светој Гори често боравио и чије је светог живота игумане оца Гаврила и оца Хараламбија светлописао. У његовој парохијској Цркви “Светог Духа” у Рочестеру у Њујорку 8. новембра 2017. године одслужено је опело професору Дагласу, брату Димитрију, а његово тело је сахрањено на гробљу у Bellevue, у држави Мичиген, док му се душа преселила ка оцима Светогорцима у Небески врт Мајке Божије.

Нека је вечан спомен брату Димитрију, професору Дагласу, фотографу Светогорских отаца, који је по Божијом промислу постао православни хришћанин и кроз своје фотографије приближио Врт Мајке Божије и духовност Светогорских монаха како савременом човеку у Сједињеним Америчким Државама тако и широм света где год се буду гледале његове врхунске уметничке и духовне фотографије отаца Светогораца.

mitropolija.com